

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 104.988 van 21 maart 2002  
in de zaak A. 114.194/VII-25.299.**

In zake : Leonard SMETS,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat B. BEELEN,  
kantoor houdende te LEUVEN,  
Justus Lipsiusstraat 24

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

belanghebbende partij :

Herman MICHIELS,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat B. DELTOUR,  
kantoor houdende te BRUSSEL,  
Wetstraat 15.

---

**DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat Leonard SMETS op 14 december 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 27 september 2001 waarbij het beroep, ingediend door verzoeker tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heist-op-den-Berg van 26 juli 1994, houdende vergunning aan Herman MICHIELS tot het exploiteren te 2221 Heist-op-den-Berg (Booischoot), Koppenstraat 2, van een inrichting voor loonwerken in de landbouw en grondwerken, ongegrond wordt verklaard;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur  
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 februari 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VANSTIPELEN die, loco Advocaat B. BEELEN verschijnt voor verzoeker, van Ingenieur-directeur J. NAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat B. DELTOUR die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 15 januari 2002, Herman MICHIELS, begunstigde van de bestreden vergunning, gevraagd heeft om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zijn verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. Op 22 december 1994 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen aan Herman MICHIELS een milieuvergunning voor een inrichting voor loonwerk in de landbouw en grondwerken, gelegen aan de Koppenstraat 2 te Heist-op-den-Berg (Booischoot), doch met het arrest nr. 94.869 van 23 april 2001 vernietigt de Raad van State dit besluit omdat onvoldoende was gemotiveerd waarom het betrokken bedrijf kan beschouwd worden als een paragrafisch bedrijf en dus thuishoort in een agrarisch gebied.

2.2. Na dit vernietigingsarrest herneemt de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen de beroepsprocedure.

2.3. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen ingewonnen :

(a) De afdeling milieuvergunningen van AMINAL adviseert gunstig.

(b) De cel ruimtelijke ordening van AROHM adviseert laattijdig ongunstig.

(c) De OVAM adviseert ongunstig.

(d) De provinciale milieuvergunningscommissie beslist, na de partijen te hebben gehoord, tot een termijnverlenging, teneinde bijkomende informatie in te winnen omtrent de vraag of het betrokken bedrijf hoofdzakelijk bezig is met landbouwlooswerken.

2.4. De exploitant, de verzoeker en het gemeentebestuur van de gemeente Heist-op-den-Berg bezorgen bijkomende gegevens, en AROHM brengt een aanvullend advies uit.

2.5. Na deze bijkomende informatie brengt de provinciale milieuvergunningscommissie, na de betrokkenen nogmaals te hebben gehoord, een gunstig advies uit.

2.6. Op 27 september 2001 wordt de bestreden beslissing genomen waarbij het beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker doet gelden wat volgt :

“Uit de uiteenzetting zoals weergegeven onder punt I ‘nopens de voorgaanden-feiten’ blijkt dat verzoekende partij reeds jarenlang juridische strijd levert doch moet dulden dat een in se onwettige uitbating van een aannemings- en grondwerkbedrijf tegenover zijn voordeur hinder veroorzaakt voor hemzelf en zijn familie waaronder twee kleine kinderen;

Dat uit het vernietigingsarrest van Uw Raad dd. 23.04.2001 duidelijk blijkt dat de Bestendige Deputatie reeds in 1994, onwettige activiteiten van de Heer MICHIELS als toelaatbaar in agrarisch gebied beschouwt;

Dat bovendien verzoeker nadien heeft moeten vaststellen dat in 1996 door diezelfde Bestendige Deputatie opnieuw een bouwvergunning wordt verleend voor het plaatsen van een betonverharding en 6 sleufsilo's waartegen verzoeker eveneens naar Uw Raad is getrokken en waarbij de Auditeur in haar verslag eveneens tot de nietigverklaring heeft geadviseerd (procedure gekend onder G/A 67.218/X-6754);

Dat verzoeker talloze klachten wegens inbreuken bij de bevoegde diensten heeft ingediend;

Dat verzoeker aldus reeds jaren vecht tegen de hinder dewelke door het bedrijf van de Heer MICHIELS wordt veroorzaakt;

Dat het dan ook bijzonder frustrerend is dat verzoeker andermaal dient vast te stellen dat de Bestendige Deputatie opnieuw een milieuvergunning verleent voor een grondwerkbedrijf in agrarisch gebied en waaruit duidelijk kan worden opgemaakt dat dit een bestendiging inhoudt van de bestaande toestand waartegen verzoekende partij zich al jaren verzet;

Dat dit emotioneel en moreel voor verzoekende partij onmogelijk nog langer te dragen is;

Dat verzoekende partij ook enkel deze inbreuken kan aanvechten bij Uw Raad vermits zij zich niet kan richten tot de burgerlijke rechtbank daar deze stevast zal verwijzen naar de verleende milieuvergunning door de bevoegde overheid en als het ware haar handen van de zaak zal afhouden;

Dat Uw Raad dan ook dient te begrijpen dat een schorsing van de bestreden beslissing de enige mogelijke oplossing is om een einde te stellen aan dit leed dat verzoekende partij nu al jaren dient te dragen en nog onmogelijk langer door hem kan worden gedragen;

Dat bovendien de inrichting is gevestigd in agrarisch gebied en verzoeker er dan ook mag vanuit gaan dat hij enkel hinder kan ondervinden van agrarische activiteiten doch niet van industriële activiteiten dewelke thuishoren in een industriegebied;

Dat dan ook het nadeel dat verzoekende partij lijdt, als ernstig dient te worden weerhouden en als moeilijk te herstellen nu dat geen andere middelen voorhanden zijn dan een schorsing om het leed van verzoekende partij te doen stoppen;

Dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dan ook voorhanden is”;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota daarop volgende repliek geeft :

“Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aangetoond om volgende redenen :

- Verzoeker haalt als nadeel emotioneel en moreel leed aan, omwille van het feit dat hij zich reeds jaren verzet tegen milieu- en bouwvergunningen die aan het betrokken bedrijf worden verleend.

Nochtans dient het nadeel van verzoeker rechtstreeks voort te vloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en bovendien mag het aangehaalde nadeel zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, wat hier duidelijk wel het geval is.

- De figuur van de schorsing is niet geconcipieerd om te dienen als alternatief wanneer er geen andere middelen voorhanden zijn om het emotionele en morele leed van verzoeker te doen stoppen.

Zoals hiervoor reeds aangehaald, het moeilijk te herstellen nadeel van verzoeker dient voldoende concreet te zijn en rechtstreeks voort te vloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet aangetoond”;

3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in het verzoekschrift tot tussenkomst betoogt dat het beweerde nadeel te wijten is aan de procedurele nalatigheid van verzoeker, nu hij geen vordering tot schorsing indiende tegen de oorspronkelijke, op 22 december 1994 verleende milieuvergunning, en ook geen andere gerechtelijke initiatieven nam -althans niet met succes- om de stopzetting te bekomen van de beweerde hinderlijke activiteiten, dat het nadeel niet in verband staat met de bestreden beslissing, dat verzoeker zelf deel neemt aan de wederrechtelijke exploitatie van allerhande activiteiten op de terreinen die zijn erf omringen, dat hij dult dat deze hinderlijke, niet geregulariseerde activiteiten worden ontwikkeld in wederrechtelijk opgetrokken gebouwen en dat hij woont in een huis waarvan de stedenbouwkundige vergunning erg voor discussie vatbaar is, dat verzoeker niet betwist dat de activiteiten van de tussenkomende partij minstens deels van para-agrarische aard zijn, en dat die activiteiten geenszins onverenigbaar zijn met de bewuste locatie, dat de vraag of de activiteiten para-agrarisch zijn of niet niet wegneemt dat de milieuhinder die ze veroorzaken identiek is, dat weliswaar verzoeker stelt dat hij al jarenlang een frustrerende juridische strijd voert, doch dat van een gestaafd, op de hinder betrekking hebbend nadeel in het verzoekschrift geen sprake is; dat de tussenkomende partij tenslotte nog een exceptie van gewijsde inroept; dat zij desbetreffend stelt dat in het kader van een burgerlijke partijstelling in de strafrechterlijke procedure tegen Herman MICHIELS, gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen op 18 september 1996, uitspraak gedaan werd over de ernst van de hinder die de verzoeker beweerdelijk lijdt; dat de rechter slechts 1 B. Fr. schadevergoeding toekende, dat het vonnis kracht van gewijsde heeft verkregen, dat in de thans voorliggende procedure verzoeker zich steunt op hetzelfde nadeel, en dat aldus de Raad zich aan het oordeel van de Mechelse rechtbank dient te houden;

3.4.1. Overwegende dat op het vlak van de hinder door de exploitatie van de verleende milieuvergunning verzoeker zich er toe beperkt te stellen dat het kwestieus bedrijf rechttegenover zijn voordeur hinder veroorzaakt; dat in die uiteenzetting de noodzakelijke concretisering en precisering ontbreekt waarmee een verzoeker aannemelijk moet maken dat de hinder van die aard en omvang is dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt; dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting er op wijst dat hij in zijn uiteenzetting eveneens heeft verwezen naar punt I “nopens de voorgaanden -feiten”; dat het evenwel niet duidelijk is dat

verzoeker met die verwijzing beoogde dat voor de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel inzake de hinder, de Raad voor de beoordeling ervan zelf de elementen diende te halen uit de door verzoeker weergegeven feiten; dat daarenboven wordt vastgesteld dat ook in dit feitenrelaas verzoeker zich beperkt tot een opsomming van de diverse hinderaspecten nl. “geluid, trillingen, zwaar wegverkeer, stofhinder”, zonder enige nadere concrete toelichting en precisering; dat de raadsman van verzoeker ter terechtzitting desbetreffend meer concrete elementen aanbrengt; dat evenwel de Raad van State op die verdere toelichting geen acht vermag te slaan;

3.4.2. Overwegende dat blijktens zijn uiteenzetting verzoeker zijn nadeel in essentie zoekt in de omstandigheid dat hij al jarenlang een frustrerende juridische strijd zou voeren tegen de inrichting van de tussenkomende partij; dat dit nadeel evenwel niet voortvloeit uit de bestreden beslissing zelf;

3.4.3. Overwegende dat verzoeker met zijn uiteenzetting niet aantoont dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen; dat dienvolgens niet is voldaan aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen, zonder dat de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het verzoek tot tussenkomst van Herman MICHIELS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

### **Artikel 2.**

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

### **Artikel 3.**

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig maart tweeduizend en twee, door :

|       |               |                  |
|-------|---------------|------------------|
| Mevr. | M.-R. BRACKE, | kamervoorzitter, |
| Mevr. | A. WIJNANTS,  | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**M.-R. BRACKE.**